

sker i fuld offentlighed, sådan at befolkningen fortsat kan have tillid til også den del af politiets arbejde.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det forholder sig således, at der er godt og vel 10.000 politifolk til at holde øje med 5 millioner danskere, mens der er 5 millioner danskere til at holde øje med 10.000 politifolk, og derfor bliver der selvfølgelig nøje holdt øje med, hvad politiet laver, og sådan skal det være: Alt, hvad politifolk laver, skal kunne tåle, at man kigger dem i kortene.

Spørgsmålet er bare, hvorfor det skal være så bureaukratisk, som forslaget lægger op til. Hvorfor skal det være så omfattende og bureaukratisk, når en meget nemmere model kan indfri præcis de ønsker, som ministeren har givet udtryk for her, og som udvalget, der har siddet og behandlet det og skrevet en betænkning, har arbejdet ud fra? Når man med en nemmere løsning kan nå frem til målet, hvorfor så ikke gøre det, hvorfor så have alt dette bureaukrati? – medmindre hele øvelsen går ud på, at man kan sige til befolkningen: Se, hvor tykt og omfattende et forslag, vi har lavet! Nu må I have tillid til det. Hvis det er det eneste, der ligger i det, så er det for lidt.

Ministeren siger, at han ønsker, at der skal være lægfolk med. Jamen så tror jeg ikke, ministeren kender det nuværende system. Det nuværende system er netop bygget op på den måde, at der i lokalnævnene sidder lægfolk udpeget på præcis samme måde, som de fremover bliver det i politiklagenævnene. Så jeg tror, ministeren skal granske, hvordan systemet er i dag; så kan det være, ministeren forstår, at det forslag, ministeren har fremsat, ikke er særlig hensigtsmæssigt. Det er alt for bureaukratisk.

Ministeren havde også et andet argument, og det var, at så kan man få en årlig redegørelse, sådan at befolkningen kan se, hvad der sker. Men kan man ikke allerede det i dag? Ministeren skal vel bare bede om det, så kører det på skinner. Så det er ikke noget argument i sig selv.

Og ministeren svarede ikke på det, som jeg spurgte om. Jeg har spurgt om det to gange, og nu spørger jeg så tredje gang:

Der står i lovforslagets bemærkninger, punkt 3.1.4, andet afsnit: »Derved sikrer man sig bedst muligt mod en usaglig forskelsbehandling mellem politifolk og almindelige borgere.«

Det er et af de bærende argumenter for, at forslaget skal gennemføres, og det betyder implicit, at en sådan forskelsbehandling sker i dag. Ministeren har ikke tilbagevist det i bemærkningerne i øvrigt, og derfor skal jeg høre, om ministeren er enig i, at der i dag sker en usaglig forskelsbehandling.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg synes, justitsministeren gjorde mig lidt uret, for jeg sagde faktisk i min tale, at vi fuldstændig bakker de to væsentlige momenter i forslaget op, altså statsadvokatmodellen og politiklagenævnene i kapitel 93 b og 93 c.

Det, jeg udtalte mig imod – og det måtte jeg naturligvis, andet kunne jeg ikke forholde mig til – var forslaget om politiklagenævnene i den udformning, som ministerens forslag lægger op til.

Vi har ikke – og det er helt rigtigt i god overensstemmelse med Grundtvigs ånd – noget imod et lægelement, men kan man så ikke prøve at se på, om de bestående lokalnævne kan udføre den funktion, som jeg netop mener de kan? Det er det, jeg gerne vil præcisere.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Ministeren siger til det, som både De Konservative og Venstre fremførte om, at vi synes, der manglede en kontakt til os og noget samarbejde om dette forslag, inden det blev fremsat, at det jo var en borgerlig regering, der nedsatte arbejdsgruppen i sin tid, og det er da også rigtigt.

Men siden den arbejdsgruppe blev nedsat – og det var jo i enighed – har der ikke været nogen som helst kontakt, og det var det, jeg ankede over. Og jeg sagde, at det da er underligt, at lige inden vi skal til at tale om forlig om en række ting inden for hele retsområdet, tager man store klumper ud af det – for det her er jo ikke det første – og forsøger at ændre dem, fuldstændig uden at høre De Konservatives og Venstres synspunkter.

Hvis vi skulle drage en sammenligning med en af ministerens kolleger, ville det vel svare til, at forsvarsministeren, umiddelbart inden vi var gået i gang med forsvarsforligsdrøftelserne, eksempelvis lavede et forlig med SF og Enhedslisten om, at nu skal sergentskolen flyttes fra Sønderborg til Varde, eller med de samme to partier lavede et forlig om, at det danske forsvar ikke skal have nye kampvogne, og at vi derefter,